

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/177/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412212841
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412212841.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudkýň JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zast. spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti odporcovi: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 10. 11. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7C/36/2012-55 zo dňa 09. 09. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Navrhovateľ sa svojim návrhom doručeným Okresnému súdu v Žiari nad Hronom dňa 27.09.2012, evidovaným pod číslom konania 7C 36/2012, resp. 7C 38/2012, resp. 7C 39/2012, resp. 7C 46/2012, resp. 7C 73/2012 domáhal od odporcu úhrady škody a úhrady nemajetkovej ujmy, ktorú žalobu zdôvodnil právnou skutočnosťou, že vecne a miestne príslušný Okresný súd v Žiari nad Hronom v Exekučnom konaní nerozhodol o žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku povinného vyplývajúceho zo zmluvy o úvere v zákonnej lehote stanovenej príslušným právnym predpisom. Navrhovateľ jednotlivými návrhmi uplatnil v pôvodnom konaní 7C 36/2012 majetkovú škodu vo výške 805,69 € a nemajetkovú ujmu vo výške 161,14 €, v konaní pod pôvodnou spisovou značkou 7C 38/2012 majetkovú škodu vo výške 125 € a nemajetkovú ujmu vo výške 401,99 €, v konaní vedenom pod pôvodnou spisovou značkou 7C 39/2012 majetkovú škodu vo výške 125 € a nemajetkovú ujmu vo výške 400,15 €, v konaní vedenom pod pôvodnou spisovou značkou 7C 46/2012 majetkovú škodu vo výške 1.617,48 € a nemajetkovú ujmu vo výške 323,50 €, v konaní vedenom pod pôvodnou spisovou značkou 7C 73/2012 majetkovú škodu vo výške 125 € a nemajetkovú ujmu vo výške 275 €.

Okresný súd v Žiari nad Hronom lustráciou zistil, že všetky veci pod hore uvedenými číslami konania sa týkajú tých istých účastníkov konania, sú uplatnené na náhradu tej istej právnej kvalifikácie a súvisia skutkovo. Z dôvodu naplnenia zásady hospodárnosti Okresný súd v Žiari nad Hronom v hore uvedenej veci podľa § 112 ods. 1 OSP Uznesením č. k. 7C 36/2012 zo dňa 21.08.2014 spojil na spoločné konanie. Zároveň rozhodol, že hore uvedené konania budú ďalej prejednávané pod spisovou značkou 7C 36/2012.

Okresný súd v Žiari nad Hronom vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných písomných dôkazných materiálov, najmä samotnou žalobou, vyjadrením strany žalovanej, jednotlivými pripojenými Exekučnými spismi Okresného súdu Žiar nad Hronom a zistil nasledovný skutkový stav.

Návrh navrhovateľa na úhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy vedený pod spisovou značkou 7C 36/2012 navrhovateľ zdôvodnil nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v Exekučnom konaní vedenom pod spisovou značkou 5Er 1244/2010. Z pripojeného písomného dôkazného materiálu a to Spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom 5Er 1244/2010 mal súd preukázané, že Exekútor JUDr. Rudolfa Krutého podal na Okresný súd v Žiari nad Hronom žiadosť o udelenie poverenia na vydelenia exekúcie dňa 22.12.2010, pričom exekučným titulom bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pod č. k. SR 07230/10 zo dňa 05.10.2010, s právoplatnosťou ku dňu 18.10.2010. Okresný súd v Žiari nad Hronom Uznesením zo dňa 07.02.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.03.2011 zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia. Okresný súd v Žiari nad Hronom Uznesením zo dňa 05.04.2011, s právoplatnosťou ku dňu 20.04.2011 exekučné konanie vo veci zastavil.

Navrhovateľ pôvodne uplatnil samostatným návrhom nárok na úhradu majetkovej škody vo výške 125 € a nemajetkovej ujmy vo výške 401,99 €, v konaní pod pôvodnou spisovou značkou 7C 39/2012, z tých istých právnych dôvodov. Z pripojeného písomného dôkazného materiálu a to Spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5Er 921/2010 mal súd preukázané, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na Okresný súd v Žiari nad Hronom dňa 23.09.2010. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola Okresným súdom v Žiari nad Hronom Uznesením zo dňa 28.01.2011, s právoplatnosťou ku dňu 08.03.2011 zamietnutá. Okresný súd v Žiari nad Hronom Uznesením zo dňa 04.04.2011, s právoplatnosťou ku dňu 12.05.2011 exekučné konanie zastavil.

Navrhovateľ sa svojim návrhom pôvodne vedeným pod spisovou značkou č. k. 7C 39/2012 domáhal úhrady majetkovej škody vo výške 125 € a nemajetkovej ujmy vo výške 400,15 € z dôvodu nesprávneho úradného postupu. Z pripojeného písomného dôkazného materiálu a to Spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5Er 924/2010 mal súd preukázané, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na Okresný súd v Žiari nad Hronom dňa 23.09.2010. Okresný súd v Žiari nad Hronom Uznesením č. k. 5Er 924/2010 zo dňa 28.01.2011, s právoplatnosťou ku dňu 19.02.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdneho exekútora zamietol. Uznesením pod tým istým číslom konania zo dňa 04.04.2011, s právoplatnosťou ku dňu 20.04.2011 bolo zároveň exekučné konanie zastavené.

Navrhovateľ sa svojim návrhom pôvodne vedeným pod spisovou značkou č. k. 7C 46/2012 domáhal od odporcu úhrady majetkovej škody vo výške 1.617,48 € a nemajetkovej ujmy vo výške 323,50 €, ktorý návrh zdôvodnil nesprávnym úradným postupom exekučného Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní 5Er 987/2010. Z citovaného spisového materiálu mal súd preukázané, že Exekútor JUDr. Rudolfa Krutého podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 04.10.2010 na Okresný súd Žiar nad Hronom, pričom exekučným titulom bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pod č. k. SR 04135/10 zo dňa 26.05.2010, ktorý sa stal právoplatným dňa 14.06.2010. Z pripojeného písomného dôkazného materiálu a to spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom 5Er 987/2010 mal súd preukázané, že Exekučný súd Uznesením zo dňa 28.01.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.03.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdneho exekútora zamietol. Uznesením č. k. 5Er 987/2010 zo dňa 04.04.2011, s právoplatnosťou ku dňu 26.04.2011 bolo exekučné konanie vo veci zastavené.

Navrhovateľ návrhom doručeným súdu dňa 27.09.2012 uplatnil v konaní pôvodne pod spisovou značkou 7C 73/2012 majetkovú škodu vo výške 125 € a nemajetkovú ujmu vo výške 275 € titulom nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, kedy konštatoval porušenie zákonom stanovenej lehoty na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi. Exekučné konanie bolo vedené pod spisovou značkou 13Er 594/2010. Z hore uvedeného spisového materiálu mal súd preukázané, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal na Okresný súd v Žiari nad Hronom žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 07.06.2010, pričom exekučným titulom bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. k. SR 22568/09 zo dňa 03.02.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.03.2010 a vykonateľnosť dňa 18.03.2010. Z pripojeného spisového materiálu mal súd taktiež za preukázané, že Okresný súd v Žiari nad Hronom vo veci žiadosti vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 09.07.2010. Poverenie vydané Okresným

súdom v Žiari nad Hronom bolo súdnym exekútorom Okresnému súdu vrátené dňa 28.10.2011 z dôvodu skončenia exekúcie vymožením.

Žalovaná strana vo svojom písomnom vyjadrení k jednotlivým uplatneným nárokom uviedla, že tieto žiada zamietnuť. Svoje stanovisko zdôvodnila okolnosťou, že návrh je podaný zmätočne, keďže žalobca síce podal písomný návrh s poukazom na konkrétne dôkazy, najmä s odkazom na exekučné spisy, žiadne dôkazy však sám neprodukoval. Žalovaná strana vo svojom písomnom vyjadrení namietla skutočnosť, že žalobca celé dôkazné bremeno preniesol na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať podľa príslušných ustanovení OSP sám. Namietla okolnosť, že zo samotnej žaloby nie je jasný ani titul na náhradu škody z dôvodu okolnosti, že žalobca uplatňuje svoj nárok jednak titulom nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietáhov a jednak nerozhodnutia exekučným súdom v zákonom stanovenej lehote. Zároveň namietla príslušnosť všeobecného súdu v konaní o náhradu škody. Žalovaná strana zároveň v písomnom vyhotovení uviedla okolnosť, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie eventuálneho nároku na náhradu škody boli doručené strane žalovanej v mesiaci apríl roku 2012. Žalobca uplatnil svoje nároky cestou všeobecného Okresného súdu v Žiari nad Hronom pred uplynutím zákonom stanovenej 6-mesačnej lehoty, ktorá plynula strane žalovanej na eventuálne predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. K nesprávne úradnému postupu, ktorý žalobca uvádza ako právny titul pre úspešné uplatnenie svojich nárokov, uviedla žalovaná strana skutočnosť, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je Notárska zápisnica alebo Rozhodcovský rozsudok. Žalovaná strana realizovala odkaz na Uznesenie Ústavného súdu SR z 03.03.2011 pod č. k. IV. ÚS 60/2011, resp. Uznesenia NS SR zo dňa 13.10.2011 pod spisovou značkou 3Cdo 146/2011, resp. Uznesenie NS SR z 26.09.2011 spisovej značky 3Mcdo 11/2010, resp. Uznesenie NS SR z 29.03.2011 spisovej značky 5Cdo 291/2010, z ktorých rozhodnutí vyplýva povinnosť vnútroštátneho súdu skúmať ex offo materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky Rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Zároveň žalovaná strana namietla, že z Ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 vyplýva, že súd do 15-tich dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora a táto lehota však neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, teda vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Žalovaná strana teda vyhodnotila z dôvodu hore uvedených skutočností nárok uplatnený návrhmi v tejto časti ako neopodstatnený.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 514/2003 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Zb., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 514/2003 Zb., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 konalo v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Zb., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Zb. v znení účinnom od 01.01.2013, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo zbytočných prietáhov v konaní, možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažností na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatuje, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 9 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Zb., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Zb., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11.

Podľa § 16 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Zb., ak príslušný orgán neuspokojil nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do 6-tich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Zb., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Zb., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné túto uspokojiť inak.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Zb., právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Zb. (ďalej Exekučný poriadok, platného a účinného od 01.06.2010 do 31.05.2011), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.

2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo v návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Zákona č. 233/95 Zb., platného od 01.06.2010 do 31.05.2011, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Zákona č. 233/95 Zb., platného od 01.06.2011, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

V rámci predmetného dokazovania, vzhľadom na vznesenú námietku predčasnosti podania uplatnených nárokov, súd riešil túto námietku vznesenú samotným žalovaným. Súd je v danom prípade toho názoru, že i keď samotné žiadosti zo strany žalobcu boli adresované Ministerstvu spravodlivosti SR a doručené dňa 23.04.2012 a do podania návrhov na úhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy na Okresný súd v Žiari nad Hronom neuplynula 6 mesačná lehota, súd vo veci meritórne rozhodoval až po uplynutí tejto zákonom stanovenej lehote. Z týchto dôvodov súd samotný nárok uplatnený žalobami nepovažoval za predčasný.

V zmysle hore uvedených zákonných ustanovení, vzhľadom na zistené skutočnosti a prevedené dokazovanie, súd však dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. Žalobca sa domáhal náhrady škody a úhrady nemajetkovej ujmy za nesprávny úradný postup z dôvodu nevydania rozhodnutia, resp. poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote. Súd v tomto prípade neskúmal, či prišlo k prietahom v konaní. Svoje dokazovanie zameril predovšetkým na okolnosť, či došlo k nedodržaniu zákonom stanovenej lehote, z akého dôvodu a či je dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda žalobcovi vznikla. V zmysle § 41 ods. 2 písm. d/ Zákona č. 233/95 Zb., bola v čase podania žiadosti na vydanie poverenia možné vydať poverenie na základe vykonateľných

rozhodnutí rozhodcovských komisii a zmierov nimi schválených, ako exekučného titulu. Podľa žalobcu bol rozhodcovský rozsudok exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. i/ Exekučného poriadku.

Rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul bol uvedený do zákona Ustanovením § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku až Novelou účinnou od 01.06.2011. Takáto novela by bola nadbytočná, ak by išlo o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. i/ Exekučného poriadku. Skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok sa za exekučný titul považoval podľa písm. d/ svedčí aj Komentár k Ustanoveniu § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého k Novele účinnej od 01.06.2011 o zániku 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na základe Rozhodcovského rozsudku došlo z dôvodu potreby preskúmania písomností pre prípad neprípustnosti exekúcie. Uvedená novela Zákonom č. 144/2010 Zb. sa vzťahuje aj na konania, začaté pred účinnosťou tohto zákona. K vydávaniu poverení na základe exekučného titulu a žiadosti príslušného exekútorského úradu na základe exekučného titulu Rozhodcovského rozsudku dochádzalo a dochádza podľa Ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku. Zhodný právny názor vyplýva i z rozhodnutia napr. Krajský súd Prešov spisová značka 6Coe 60/2011 zo dňa 19.05.2011. Pre výklad zákona je podstatný úmysel zákonodarcu prezentovaný v dôvodovej správe k novele § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku. V podstate podľa zdôvodnenia navrhovateľa by súd musel vydávať poverenie na základe rozhodcovského rozsudku v lehote 15 dní s poukazom na Ustanovenie § 41 ods. 2 písm. i/ Exekučného poriadku aj v súčasnosti, keď právna úprava stanovuje rozsudok ako exekučný titul v zmysle § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku. V čase podávania žiadosti o udelenie poverenia v prejednávanych veciach lehota na vydanie poverenia v prípade rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu neexistovala; zákon určoval lehotu na vydanie poverenia len na základe iných exekučných titulov. Z hore uvedeného vyplýva, že Exekučný súd sa nedopustil nesprávneho úradného postupu ani v jednom prípade z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, keďže na vydanie rozhodnutia, v danom prípade udelenie poverenia na výkon rozhodnutia exekútorskému úradu, zákonom stanovená lehota neexistovala.

Súd v danom prípade v rámci dokazovania skúmal splnenie samotných procesno-právnych podmienok na uplatnenie nároku na náhradu škody, resp. nemajetkovej ujmy. Nárok na náhradu škody si žalobca uplatňoval v zmysle § 9 Zákona č. 514/2003 Zb., kde podľa jeho právneho názoru príslušný súd svojim postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci, urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. bez zbytočných prieťahov v konaní. Z prevedeného dokazovania mal súd však preukázané, že ohľadom prípadného prieťahu v konaní exekučným súdom v prejednávanych veciach, ktoré sú predmetom rozhodnutia vo veci samej sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prieťahy v konaní, v prejednávanych veciach pod hore uvedenými Er číslami nerozhodoval Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva. V zmysle súčasnej právnej úpravy zakotvenej v § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Zb., by len takéto podklady boli relevantné pre eventuálne priznanie náhrady škody a to či už majetkovej alebo nemajetkovej ujmy. Citované Ustanovenie § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Zb. je platné a účinné od 01.01.2013. Samotné návrhy boli podané v roku 2012, súd však mal za to, že predmetné ustanovenie možno brať do úvahy ako výklad pôvodného ustanovenia pri skúmaní nárokov podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Zb., platného i v čase podania návrhov na vydanie poverenia a začatia konania.

V zmysle obsahu žaloby, žalobca sa vo svojich žalobách v podstate domáha, aby Okresný súd v Žiari nad Hronom opätovne preskúmal rozhodnutia Exekučných súdov v exekučnom konaní. Pokiaľ by však všeobecné súdy, pričom vecne príslušnými by boli v prvom stupni Okresné súdy, preskúmavali postup iných všeobecných súdov, mohol by tento postup smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve, nakoľko v prípade, ak by sa prieťahov dopustil súd vyššieho stupňa, jeho postup by preskúmaval Okresný súd, teda súd nižšieho stupňa. Všeobecný súd teda môže rozhodnúť o eventuálnom priznaní náhrady nároku na škodu v konaní podľa Zákona č. 514/2003 Zb. až v prípade, ak už oprávnený orgán rozhodol o existencii prieťahov v konaní. Absenciou predmetného rozhodnutia oprávneného orgánu o existencii prieťahov v konaní nebola splnená základná podmienka pre posúdenie uplatneného nároku na náhradu škody ako oprávneného s prihliadnutím na dôvody uvedené ako nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci. Je nutné podotknúť, že ani samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu škody, resp. pozitívne posúdenie takto uplatneného nároku (Rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS 16/2002).

Podstatným kogentným predpokladom eventuálneho úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody podľa § 514/2003 Zb. je medzi iným i preukázanie existencie škody a jej výskyt. Podľa názoru súdu

žalobca v danom konaní nepreukázal existenciu škody ani jej výšku a nároky, ktoré si uplatňoval sú hypotetického charakteru. Žalobca vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, vo funkčných výdajoch, v mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, bez ohľadu na dĺžku trvania prieťahov. Ako podstatné zložky vyčíslenej sumy uvádza správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou IS udržiavania a správu IS a administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje a poštovné. Žalobca podľa názoru súdu mal v tomto konaní na preukázanie vzniknutej škody predložiť dôkazy preukazujúce škodu pri tejto individuálnej pohľadávke. Navyiac samotný žalobca ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi dlhodobo, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém a tento využívala i pred spornými exekúciami. Požadované paušálne sumy za spomínané, veľmi všeobecne uvedené činnosti nie sú skutočnou škodou. Samotné určenie výšky škody v hypotetickej rovine v návrhu, podľa názoru súdu nie je taktiež dôkaz o vzniku skutočnej škody. Skutočnú škodu je potrebné preukázať listinami, skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo prísť k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčísleniu jednotlivých nárokov subsumovaných pod pojem škoda. Podľa názoru súdu v danom prípade taktiež absentuje základný predpoklad úspešného nároku na uplatnenie náhrady škody a to príčinná súvislosť medzi eventuálnym konaním štátneho orgánu alebo orgánu verejnej moci a vyčíslenou vzniknutou škodou.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody ani prípadnej nemajetkovej ujmy a ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu a majetkovou škodou, resp. nemajetkovou ujmom. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti, súd nárok navrhovateľa zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol s použitím § 142 ods. 1 OSP. Úspešná žalovaná strana trov konania neuplatnila a zároveň v zákonom stanovenej lehote ani nepreukázala, že by jej nejaké trov konania vznikli. Súd preto rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.“

Proti rozsudku odvolanie podal navrhovateľ. Vytýkal súdu procesné chyby a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec tomuto vrátil na opätovné prejednanie.

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento cielene nenapáda skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, namieta však procesné pochybenia, ktoré majú spočívať v prvom rade v tom, že súd vec prejednal v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, že súd neuskutočnil ústne pojednávanie a ďalej vytýka skutočnosti, ktoré sa predmetného rozsudku okresného súdu vôbec netýkajú. Z uvedeného je zrejmé, že ide o formulárovo podané odvolanie bez ozajstnej snahy splniť si svoju povinnosť účastníka v kontradiktórnom spore prispieť k urýchlenému a zákonnému a spravodlivému rozhodnutiu vo veci.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento nenapáda správnosť konkrétnych záverov okresného súdu a nepredkladá konkrétne argumenty, ktoré by okrem zrozumiteľného odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyžadovali ďalší rozbor.

Okresný súd tak isto jasne a zrozumiteľne odôvodnil aj svoj procesný postup. Odvolací súd nepovažuje ani v tomto smere za zmysluplné opakovať jasné, zrozumiteľné a argumentačne správne dôvody okresného súdu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.